

Januárový výstup na Končistú.

Tých dohadovačiek ani veľmi veľa nebolo. Len strohý mail od PK, s návrhom vydupať Končistu od Vyšných Hágov. Dokonca sa našlo aj pár naivných, ktorí naleteli rečiam o dobrých sňahových podmienkach a potvrdili účasť. Rôznymi komplikovanými cestami a podivnými myšlienkovými pochodami hodnými veľkého kombinátora Ostapa Bendera sa nám podarilo stretnúť v nedeľu ráno na parkovisku pod Spišským salašom. Tam sa to opäť prekombinovalo novým zasadacím poriadkom, nasadlo do áut a išlo sa. Smer Vyšné Hágy.

Už cestou mi nebolo jasné, prečo schádzame z diaľnice smerom na Starý Smokovec. Pochopil som až vo Vyšných Hágoch, že skupinka žien – Bea, Tinka a Katka majú inú trasu – nami obľúbenú Zbojnícku chatu. Ostatným účastníkom zájazdu sa podarilo šťastlivo dôjsť až do Hágov a po dostrojení sa okolo 8.45 postaviť na chodník. Samozrejme všetci slušne, len individualista Rišo s nejakými doskami na nohách.

Túra nám ubiehala celkom pohodovo, prvý oddych v besiedke nad Hágami, druhý na fiktívnej lavičke v začiatku kosodreviny. Žiaľ, moja kondička tú lavičku pod vrstvou snehu našla, sadla si na ňu a ja som ďalej pokračoval už bez nej. Miestami som síce plánoval spokojne umrieť, ale vedomie, že Brantnerova maródka hrozí absenciou záruky zliav v našich pohrebných službách ma hnalo vpred. Ani PK s jeho službami spokojný nebol, nečudo, neodhrnutý sneh na chodníkoch a chýbajúci posyp na problémových miestach nikomu na spokojnosti nepridá.

Výstup nám spríjemňovalo nádherné počasie a stádo kamzíkov, ktoré si nás zvedavo obzeralo, rozmýšľajúc, čo tu asi v nedeľu dopoludnia robíme. To vo mne a Largeovi vyvolalo večnú sériu rečnických otázok, prečo to vlastne robíme. Mám taký pocit, že odpoveď ešte dlho, predlho nenájdem. Oproti nám, z Batizovskej próby schádzali nejakí traja rýchlonohí turisti. Načo tak rýchlo absolvovať Gerlach, veď teraz musia od obedu do neskorej noci chlastať na Sliezskom dome. Z Gerlachu sa na Sliezsky dom prichádza o 5 minút polnoc, tak ako to riešia traja nemenovaní motáci.

Nakoniec sme sa dostali Nákove nadohľad. Rišo tam už stál a čakal na nás. Po pár vrcholových záberoch sme to otočili, nad magistrálou nafotili zapadajúce slnko, dali si na prilby čelovky a veselo za tmy vykročovali k autám. Plúha moja kondička ma už čakala vo Vyšných Hágoch. Bol som taký unavený, že som sa s ňou ani nemal chuť hádať. Rišo s babami už boli preč, my ostatní sme sa u Petra doliali vodou, kofolou a čajom. V zostave Large, Katka, Drahoš a Miki v jednom aute a PK, Martin a JJ v druhom sme sa po krásnom dni pobrali domov. Čo bude na ďalší víkend sme večer neriešili, určite v priebehu týždňa niečo dohodne.

Autor: JJ.